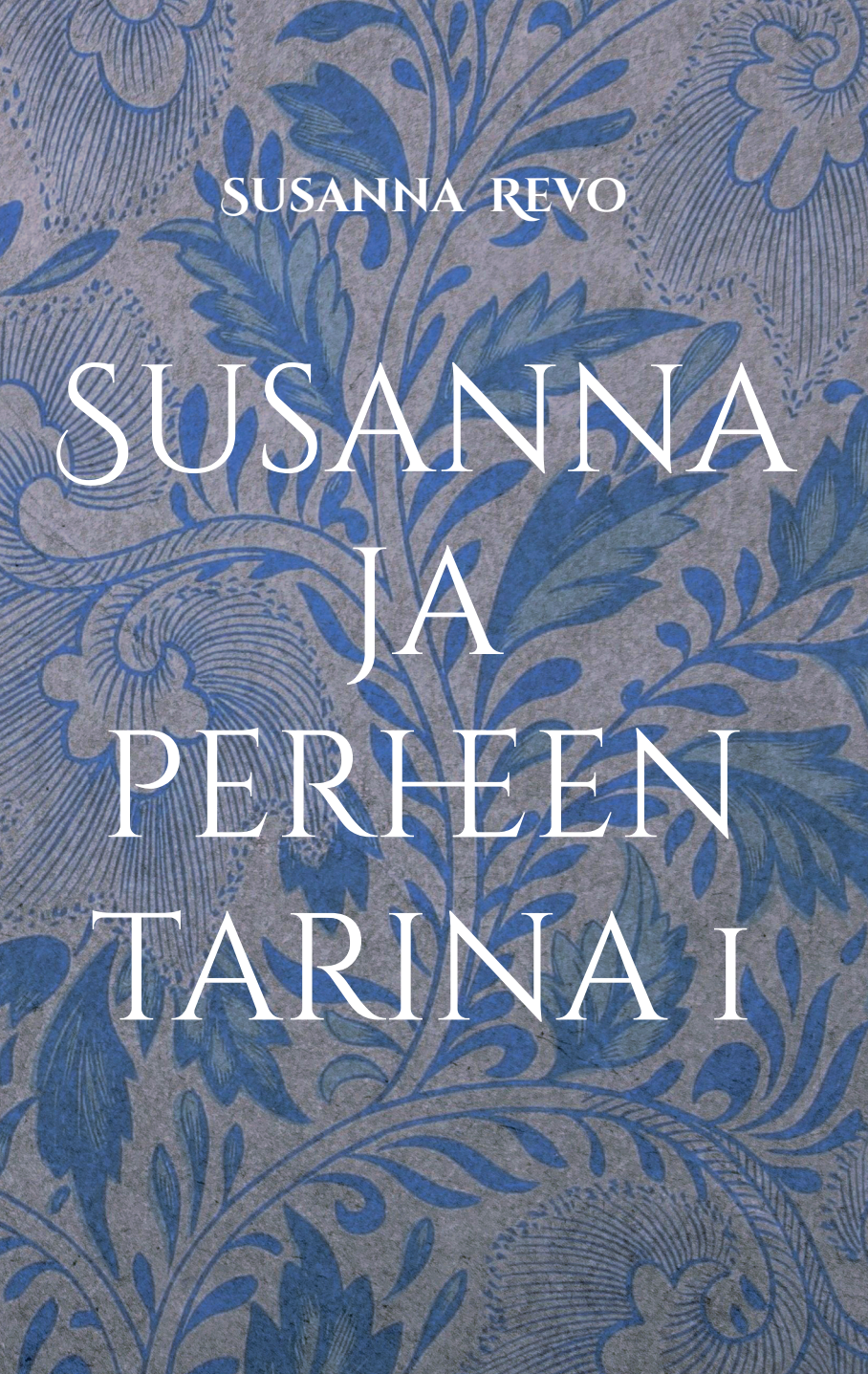

The background of the entire image is a dense, repeating pattern of stylized blue flowers and leaves on a textured, light brown or tan paper-like surface. The pattern is reminiscent of traditional book cover designs or wallpaper. The flowers have multiple petals, and the leaves are elongated and pointed. The overall effect is a rich, textured backdrop for the text.

SUSANNA REVO

SUSANNA
JA
PERHEEN
TARINA I

Susanna Revo

Susanna ja perheen tarina 1

© 2025 Susanna Revo

Kustantaja: BoD · Books on
Demand, Mannerheimintie 12 B,
00100 Helsinki, bod@bod.fi
Kirjapaino: Libri Plureos GmbH,
Friedensallee 273, 22763 Hampuri,
Saksa

ISBN: 978-952-80-1142-2

Y K S I

Susanna syntyi 1.3.1981 Rauman aluesairaalassa. Susanna oli äidin ja isän ensimmäinen lapsi. Äitini oli silloin 21 vuotias ja isäni oli 28 vuotias. (Syntyessäni syntymä painoni oli 3700g ja pituus oli 52 cm. Asuimme silloin Raumalla.) Perhe asui kerrostalon asunnossa. Ristiäiset pidettiin 12.4.1981. Ensimmäisen kerran Susanna joutui lasten osastolle hoitoon 18.3.1981 eli 17 päivän ikäisenä. Susanna joutui vauvana olemaan siellä ainakin 28.3.1981 asti.

Seuraavan kerran Susanna joutui tutkimukseen 6.7.1981. Susanna oli silloin 4 kuukauden ikäinen. Tutkimuksen syy oli pienipäisyys. Seuraava poliklinikka käynti oli ollut 7.12.1981. Susanna oli silloin 9 kuukauden ikäinen. Tämän käynnin syy oli ollut kuumeilu 39, yskä, nuha, olin ollut levoton, ja olin syönyt huonosti. Tällöin minulta oli ensimmäisen kerran puhkaistu korva. Muuten olin selvinnyt antibiootti kuurilla. Seuraavat osasto jaksot Susanna vauvalla oli ollut 15.1.1982 ja 23.1.1982. Syy oli ollut kuumeilu, pissaongelmat, yskä ja nuha. Vauvalla oli ollut pissatulehdus ja korvatulehdus. Susanna vauvan vauva aika meni sairastellessa ja osastoilla ollessa. Äitini oli käynyt sairaalassa syöttämässä minua eli antamassa tissiä. Suurimmaksi osaksi Susanna oli ollut hoitajien hoidossa ja

seurassa.

Susanna oli mennyt kehityksessä hyvin eteenpäin. Päättä oli pitänyt koholla vatsalla olleessaan noin 1 kuukauden ikäisenä. Hartioita oli kohottanut 1 kuukauden ikäisenä. Vauvana oli itse alkanut kääntymään vatsalleen 2kk 21 päivän ikäisenä. (Nojaten olin istunut 5 kuukauden iässä. Ilman tukea olin istunut 7 kuukauden ikäisenä. Konttaamisen olin alkanut 6 kuukauden ikäisenä. Seisoin tuen varassa 6 ja puoli kuukauden iässä. Kävelin tukea hyväksi käyttäen 8 ja puoli kuukauden iässä. Ilman tukea kävelin 11 kuukauden iässä. Ensimmäisen kerran olin päässyt ulos ja ulkoilemaan 14.3.1981.) Susanna vauva oli ollut saunassa ensimmäisen kerran 2 kuukauden iässä. Vanhempana yllätin kuulemma

ensimmäiselläni hymylläni synnytys huoneessa. Ensimmäisen ymmärrettävän sanan Susanna vauva oli lausunut 1 v ja 9 kk iässä. Susanna vauva tykkäsi nukkua paljon vanhempien välissä ja vielä myöhemminkin. Susanna sai jo kuulla pienempänä painosta melkein koko ajan. Susanna oli ainakin äidin mielestä liian lihava pienempänä. Vauva iässä Susannalle maistui jo hyvin ruoka.

Susanna vauvan mielilauluja oli ollut ”Pikku poika posteljooni”, ”Maan korvessa”, ”Peppi Pitkätossu” ja ”Pieni nokipoika”. Mielisatuja ja kirjoja olivat olleet Pupu tupunat, Aku Ankat ja Pekka Töpöhännät. Vauva aikana Susanna oli ollut kiltti ja iloinen, mutta päättäväinen ja itsepäinen. (Nukuin vauva aikana

hyvin ja söin.) Ensimmäinen matka oli ollut äitini ja isänä kanssa Niinisalon tykistömuseoon ensimmäisenä kesänä heinäkuussa. Toisena kesänä oltiin tehty matka mun mummini ja pappani mökille Ähtärin Myllymäelle.

Susannan 1-vuotis synttäreitä oli vietetty kotona vieraitten kanssa. Joka vuosi vietettiin Susannan syntymäpäiviä kotona. Susannan 3 vuotis syntymäpäiviäkin oli vietetty kotona vieraitten kanssa. Susanna sai silloin lahjaksi koululaukun, farkut, kummilusikan, nuken, satukirjan, lääkärin välineet, saunapyyhen, ja tyynyliinan.

Susanna eli äidin ja isän kanssa kahdestaan, kunnes tilanne muuttui. (Pikkusiskoni syntyi.) Susanna ei pienempänä sitä niin ymmärtänytkään

ensi alkuun. Susanna oli jäänyt yksin isän kanssa kotiin. Äiti oli jo silloin sairaalassa. Joulukin oli tulossa. (Pikkusiskoni syntyi 22.12.) Juuri kaksi päivää ennen jouluaattoja. Susanna vietti silloin isän kanssa kahdestaan joulun. Jouluaattona kävi joulupukkikin vaikka äiti ei ollutkaan kotona. Susanna sai silloin joululahjaksi nukken ja nukken vaunut. Se oli pienelle Susanna tyttölle iloinen asia, mutta toisaalta surullinen, kun äiti ei ollutkaan kotona. Susanna ei ymmärtänyt pienenä tyttönä miksi äiti oli sairaalassa ja mikä ihmeen pikkusisko oli syntynyt. (Kävin isän kanssa katsomassa pikkusiskoa ja äitiä sairaalassa. Pikku tyttönä ihmettelin, että mikä ihmeen olio äidin sylissä on ja miksi isä on niin iloinen. Isän huomio kohdistui heti pikkusiskoon ja äitiin. Pikku tyttönä jäin siinä tilanteessa varjoon. Olin

mustasukkainen. Yritin ottaa isän ja äidin huomion itseeni, mutta se ei onnistunut. Pikkusiskoni syntymän jälkeen kaikki muuttui.) Luulisi, että muuttuisi iloiseksi ja hyväksi asiaksi, mutta niin ei käynytäkään. Siksi Susanna pikku tytölle tuli nukke ja nukenvaunut tärkeiksi ja äidin korvike mulle.

Pikkusisko pääsi kotiin äidin kanssa. Äiti ja isä keskittyivät heti pikkusiskooni. Kai he antoivat jotakin huomiota minullekin, mutta ei paljon. Susanna joutui olemaan jo pikku tyttönä paljon yksin. Susanna joutui tunteita piilottamaan pikku tyttönä ja eikä puhunut paljon. Pikkusiskosta tuli paljon tärkeämpi vanhemmille. Pikkusiskon ristiäiset pidettiin. Perheenä muutimme muutaman kerran. Susanna ei paljon vauva ajasta muista mitään. Raumalla Susanna oli

hoidossa päiväkodissa,kun äiti ja isä olivat töissä. Lisäksi Susanna oli hoidossa mummun luona. Alku lapsuuden vietin Raumalla äidin,isän ja pikkusiskon kanssa. Ennen kuin Susanna aloitti koulun käynnin,niin perhe muutti maaseudulle pieneen maalaiskylään.

Perhe muutti 1989 tosiaan maaseudulle pieneen maalaiskylään. Äiti ja isä olivat tehneet tämän päätöksen. Äiti ja isä olivat käyneet Raumallakin katsomassa omakotitaloja minkä voisivat ostaa perheelle asunnoksi. Sitten perhe kävi katsomassa tätä omakotitaloa,joka sijaitsi maaseudulla. Vanhemmat ihastuivat siihen. Susanna ei muista mitä mieltä aluksi oli siitä ja muutosta. Susanna oli kuitenkin tässä vaiheessa 7 vuotias. Susannan olisi pitänyt aloittaa koulun käynnin 7

vuotiaana, mutta ei aloittanutkaan. Susanna kävi psykologin luona tutkimuksissa ja sieltä laitettiin vuoden lykkäystä. Susanna ei ollut vielä kypsä aloittamaan koulua 7 - vuotiaana. (Joten, kun muutimme olin 7 vuotias ja odotin koulun aloittamista vielä vuoden ajan.) Susanna tyttö ajatteli, että olisi aikaa tutustua muihin lapsiin ja saada kavereita itselleen. Muutto onnistui ja perhe aloitti elämän pienessä kylässä. Kylä oli tosiaan pieni. Kylässä oli silloin kyläkauppa, pankki, posti, ja muita palveluja. Kaupunkiin oli matkaa 30 kilometriä. Äiti sen joka päivä ajoi edestakaisin työmatkoilla. Isä oli siinä vaiheessa reissuhommissa eri kaupungeissa. Isä oli viikot töissä eri paikkakunnalla ja viikonloput kotona. Ennen koulun aloittamista Susanna ja pikkusisko olivat hoidossa perhepäivähoitajan luona. Susannasta

tämä ei ollut pienempänä kivaa.
Susanna ei tykännyt olla vaan äidin
kanssa kotona viikolla. Susanna
kaipasi isääkin viikolla. Vaikka isä
iltaisin soittikin, niin se ei ollut sama
asia kuin että isä olisi ollut kotona.
Pienenä tyttönä ei Susanna
ymmärtänyt sitä, että vanhempien piti
tehdä töitä.

Susanna yritti saada itselleen
kavereita. Susanna oli tässä vaiheessa
jo hiljainen, ujo ja lihava. Tämä
haittasi siinä mielessä, että Susanna ei
uskaltanut ottaa kontaktia toisiin
lapsiin. Joittenkin toisten lapsien
kanssa Susanna yritti olla. Pikkusisko
uskalsi paljon paremmin olla toisten
lapsien kanssa ja sai kavereita heistä.
Aika meni nopeasti ja kohta olikin
Susannan aika aloittaa pienessä kylä
koulussa taipaleensa. Mikä tulisi
olemaan ongelmallinen tie ihan alusta

Susannan lapsuudesta, nuoruudesta ja aikuisiästä kertova kirja. Susanna selvisi koulukiusaamisesta, joka kesti koko yläasteen ajan. Susanna selvisi avioerosta, Susanna meni liian nuorena naimisiin. Avioeron jälkeen löysi uuden rakkauden, jonka kanssa perusti perheen. Susannalle ja Kristianille syntyi poika. Perhe eli normaalia perhe-elämää. Poika oli syntymästään saakka erityislapsi. Poika huostaan otettiin. Poika oli silloin 5 vuotias. Susannalle ja Kristianille se oli vaikeaa ja huonoa aikaa. Susanna ja Kristian lähentyivät toisiaan. Susanna ja Kristian kävivät pariterapian. Susannalla on elämässä terveyshuolia. Susanna ja Kristian kertovat millaista on elää erityislapsen kanssa. Kertovat myöskin millaista elämä on huostaanoton jälkeen. Millaista perhe-elämä on pojan käydessä kotilomilla viikonloppuisin ja pidemmillä lomilla. Seuraava osa kirjasta julkaistaan 2026 tai 2027.

BoD

9 789528 011422